

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/42/2016
Identifikačné číslo spisu: 4015200441
Dátum vydania rozhodnutia: 19.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:4015200441.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Henčekovej, PhD. v právnej veci žalobcu: DM-SK s.r.o., IČO: 44 908 466, Hodžova 26, Nitra, právne zastúpeného: Advokátska kancelária STOKLASA & STOKLASOVÁ s.r.o., Farská 25, Nitra, proti žalovanému: Národný inšpektorát práce, Masarykova 10, Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OPS/BEZ/2015/2573 O-32/2015 zo dňa 30.03.2015, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/86/2015-43 zo dňa 24.02.2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/86/2015-43 zo dňa 24. februára 2016 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Nitre napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa tento domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného č. OPS/BEZ/2015/2573 O-32/2015 zo dňa 30.03.2015. Rozhodnutím žalovaného bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta 33 000 Eur za porušenie ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a/ zákona č. 125/2006 Z. z. o inšpekcii práce a o zmene a doplnení zákona č. 82/2005 Z. z. o nelegálnej práci a nelegálnom zamestnávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o inšpekcii práce“). Žalobcovi krajský súd náhradu trov konania nepriznal.

Krajský súd zhodnotil, že úlohou súdu v danej veci bolo posúdenie správnosti postupu a právnych záverov žalovaného ako i správneho orgánu prvého stupňa, ktoré viedli k uloženiu pokuty a zároveň posúdiť dôvodnosť jej uloženia v sume 33.000,- Eur.

Podľa názoru krajského súdu pokiaľ dispečer, resp. majster u žalobcu R. M. vydal zamestnancovi pokyn na očistenie poškodeného pásu rýpadla a miesta jeho roztrhnutia, jednalo sa o prácu, pri ktorej mohlo

dôjsť k poškodeniu zdravia zamestnanca v dôsledku toho, že pri tejto práci vzniká fyzikálnym, resp. mechanickým vplyvom odpad v podobe odletujúcich, resp. padajúcich predmetov (úlomky, triesky, prach). Vykonávanie takejto práce potom vyžadovalo pridelenie účinných ochranných osobných pracovných prostriedkov (v konkrétnom prípade ochranných okuliarov) za účelom zaistenia bezpečnosti a ochrany zdravia zamestnanca pri vykonávaní takejto práce. Z predloženého administratívneho spisu mal za nepochybné, že žalobca si túto svoju povinnosť nesplnil, v dôsledku čoho vznikol jeho zamestnancovi pracovný úraz s ťažkou ujmom na zdraví, keď pri čistení roztrhnutého pásu zemného rýpadla kladivom, odletel z kladiva úlomok kovu do oka zamestnanca žalobcu, ktorý mal dioptrické okuliare. Vzhľadom na námietku žalobcu v podanej žalobe súd prvého stupňa zdôraznil, že dioptrické okuliare (ktoré samozrejme nemôžu priliehať na tvár) majú iný účel ako chrániť zdravie zamestnanca (jeho zrak) pri práci a ich funkciu nemožno zamieňať s funkciou ochranného osobného pracovného prostriedku.

V tejto súvislosti súd uviedol, že žalobca mal vypracovaný dokument zo dňa 03.03.2014 „Poskytovanie osobných ochranných pracovných prostriedkov“, v ktorom je v časti 4. (Poskytovanie osobných ochranných pracovných prostriedkov zamestnancom spoločnosti DM-SK s.r.o.), bod 4.1 (Zamestnanci robotníckych profesií), písm. B/ (Pri prácach v rizikách ďalej uvedených musia zamestnanci robotníckych profesií navyše dostať a používať) uvedené, že pri týchto prácach v prípade rizika poškodenia zraku maltou, prachom a rôznym materiálom musia zamestnanci robotníckych profesií navyše dostať a používať ochranné okuliare. Taktiež podľa návodu na obsluhu a údržbu Rýpadla 322D Caterpillar je potrebné nosiť prilbu, ochranné okuliare a ďalšie ochranné pomôcky tak, ako to vyžaduje povaha vykonávanej práce.

Krajský súd mal za jednoznačné, že žalobca ako zamestnávateľ ochranné okuliare zamestnancovi A. Z. nepridelil, čo okrem zraneného zamestnanca potvrdil i dispečer, resp. majster R. M.. Rovnako to vyplýva z protokolu zo dňa 05.05.2014 (v znení jeho opravy) o vyšetrení príčin vzniku závažného pracovného úrazu, so závermi ktorého súhlasil i žalobca. Krajský súd tak ustálil, že žalobca ako zamestnávateľ porušil svoju povinnosť vyplývajúcu z ust. § 6 ods. 2, písm. b/ zák. č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, a to povinnosť poskytovať zamestnancom, u ktorých to vyžaduje ochrana ich života alebo zdravia, potrebné účinné osobné ochranné pracovné prostriedky a viesť evidenciu o ich poskytnutí.

Ďalšieho pochybenia sa žalobca ako zamestnávateľ podľa súdu dopustil v tom, že v zmysle nariadenia vlády SR č. 395/2006 Z. z. neoboznámil zamestnanca (zrozumiteľne) s nebezpečenstvami, pred ktorými ho používanie poskytnutého osobného ochranného pracovného prostriedku chráni, a nepoučil ho o správnom používaní tohto osobného ochranného pracovného prostriedku, resp. mu neposkytol praktický výcvik (v prípade potreby). Toto pochybenie úzko súvisí s tým, že zamestnancovi ochranné osobné pracovné prostriedky (ochranné okuliare) vôbec neposkytol. V tejto súvislosti sa žalobca podľa názoru súdu nemôže odvolávať na to, že sa jedná o zamestnanca, ktorý u neho pracoval v pracovnom pomere do 15.12.2013 a počas trvania tohto pracovného bol dňa 12.08.2013 oboznámený s plánom bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci pre stavbu: „Výstavba diaľnice Dl Jánovce - Jablňov 2 úsek“, ako i s identifikáciou nebezpečenstva a rizík vrátane prijatých opatrení k zníženiu rizika pre stavby. Súd vyslovil, že bolo povinnosťou žalobcu poskytnúť zamestnancovi, ktorý pre neho pracoval na základe dohody o vykonaní práce zo dňa 04.03.2014, poučenie v zmysle nariadenia vlády SR č. 395/2006 Z. z., čo si podľa súdu uvedomuje i sám žalobca, keď v podanej žalobe uviedol, že sa tak stalo nedopatrením.

Z vyššie uvedeného potom pre krajský súd vyplynulo, že žalobca ako zamestnávateľ porušil svoje zákonom stanovené povinnosti zakotvené v zákone č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci (neposkytol zamestnancovi A. Z. pri čistení roztrhnutého pásu zemného rýpadla ochranné okuliare, ako účinný osobný ochranný pracovný prostriedok, napriek tomu, že si to vyžadoval charakter tejto práce a nebezpečenstvá z nej vyplývajúce ako i ochrana života alebo zdravia zamestnanca a nevedol evidenciu o poskytnutí osobných ochranných pracovných prostriedkov) a nariadení vlády SR č. 395/2006 Z. z. (neoboznámil zamestnanca s nebezpečenstvami, pred ktorými ho používanie poskytnutého osobného ochranného pracovného prostriedku chráni a nepoučil ho o správnom používaní

tohto osobného ochranného pracovného prostriedku, resp. podľa potreby mu neposkytol aj praktický výcvik). Za porušenie uvedených právnych predpisov správny orgán prvého stupňa uložil žalobcovi pokutu v sume 33.000 Eur s tým, že sa jedná o najnižšiu sankciu, akú bol správny orgán oprávnený žalobcovi uložiť, nakoľko pracovný úraz vznikol zamestnancovi v dôsledku porušenia vyššie uvedených povinností a zamestnancovi bola spôsobená ťažká ujma na zdraví, čo vyplýva z posudku pracovného úrazu zo dňa 27.03.2014 (strata alebo podstatné oslabenie funkcie zmyslového ústrojenstva).

Všetky vyššie uvedené pochybenia žalobcu ako zamestnávateľa sú uvedené v protokole zo dňa 05.05.2014 o vyšetrení príčin závažného pracovného úrazu, s ktorými bol žalobca, resp. jeho štatutárny zástupca oboznámený a so zistenými skutočnosťami a nedostatkami súhlasil, tieto nedostatky nerozporoval ani vo svojom podaní zo dňa 14.10.2014, v ktorom sa vyjadroval k oznámeniu o začatí správneho konania.

V ďalšom zdôraznil, že žalobca ako zamestnávateľ objektívne zodpovedá za škodu vzniknutú jeho zamestnancovi v prípade, ak u zamestnanca došlo pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním k poškodeniu zdravia, teda k pracovnému úrazu. Dokonca zamestnávateľ zodpovedá za škodu, aj keď dodržal povinnosti vyplývajúce z osobitných predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, okrem prípadu, že sa zbaví zodpovednosti. Dôkazná povinnosť však jednoznačne zaťažuje zamestnávateľa, ktorý sa zbaví zodpovednosti (celkom), ak preukáže, že jedinou príčinou škody bola skutočnosť, že škoda bola spôsobená tým, že postihnutý zamestnanec svojím zavinением porušil právne predpisy alebo ostatné predpisy na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, hoci s nimi bol riadne a preukázateľne oboznámený a ich znalosť a dodržiavanie sa sústavne vyžadovali a kontrolovali; alebo škodu si spôsobil postihnutý zamestnanec pod vplyvom alkoholu, omamných látok alebo psychotropných látok a zamestnávateľ nemohol škodu zabrániť. Zamestnávateľ sa zbaví zodpovednosti sčasti, v prípade, ak preukáže, že postihnutý zamestnanec porušil svojím zavinением právne predpisy alebo ostatné predpisy, alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, hoci s nimi bol riadne a preukázateľne oboznámený, a že toto porušenie bolo jednou z príčin škody; že jednou z príčin škody bolo, že zamestnanec bol pod vplyvom alkoholu, omamných látok alebo psychotropných látok, resp. že zamestnancovi vznikla škoda preto, že si počínal v rozpore s obvyklým spôsobom správania sa tak, že je zrejmé, že hoci neporušil právne predpisy alebo ostatné predpisy, alebo pokyny na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, alebo osobitné predpisy, konal ľahkomyselne a musel si pritom byť vzhľadom na svoju kvalifikáciu a skúsenosti vedomý, že si môže privodiť ujmu na zdraví.

Z predloženého administratívneho spisu, porušenie právnych predpisov, resp. ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, alebo pokynov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci zo strany zamestnanca nebolo preukázané. Naopak, nad akúkoľvek pochybnosť bolo preukázané porušenie povinností zo strany žalobcu ako zamestnávateľa.

Žalobca sa podľa názoru súdu nemôže dovolávať toho, že zamestnanec zvolil na čistenie stroja neobvyklý a logike odporujúci pracovný postup búchanie kladivom o roztrhnutý pás rýpadla. Zamestnanec zvolil spôsob čistenia, ktorý sám považoval za vhodný, resp. účinný, nakoľko žiadny iný postup mu zamestnávateľ, teda žalobca neurčil, čo výslovne potvrdil majster R. M. ako priamy nadriadený zamestnanca. Uvedené sa týka i prostriedkov, ktoré žalobca použil na čistenie, nakoľko žiadne iné prostriedky mu žalobca neurčil. S poukazom na uvedené, nakoľko žalobca neurčil zamestnancovi podmienky, akým spôsobom má čistenie roztrhnutého pásu vykonať, ani aké pracovné prostriedky má pričom použiť a zamestnanec vykonával svoje pracovné činnosti, ktoré boli od neho vyžadované jeho nariadeným, nie je možné dospieť k záveru, že zamestnanec konal svojvoľne a proti predpisom na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci.

Žalobca sa podľa súdu tiež nemôže dovolávať toho, že nebolo dôvodné predpokladať, že pri čistení stroja by mohlo dôjsť k poškodeniu zraku zamestnanca, a teda nebol dôvod na poskytnutie ochranných okuliarov. Pokiaľ vydal nadriadený zamestnancovi pokyn na očistenie pásu zemného rýpadla (napr. od zeminy, kamenia, resp. iných nečistôt) pred jeho opravou, bolo podľa názoru súdu viac ako dôvodné

predpokladať, že pri takejto práci môže vzniknúť odpad, prach, úlomky, resp. že zamestnanec môže dôjsť do kontaktu s odletujúcimi predmetmi, a teda je tu i riziko poškodenia zraku. Poskytnutie ochranných okuliarov pri takejto práci bolo plne dôvodné a bola to povinnosť žalobcu ako zamestnávateľa, pričom účel ochranných okuliarov v žiadnom prípade nemohli splniť dioptrické okuliare, ktoré zamestnanec nosil (a mal ich i v čase vzniku pracovného úrazu). Sám žalobca ako zamestnávateľ mal vo svojom internom predpise „Poskytovanie osobných ochranných pracovných prostriedkov“ upravené, že pokiaľ hrozí riziko poškodenia zraku, napr. prachom alebo rôznym materiálom, zamestnanci v robotníckych profesiách musia dostať a používať ochranné okuliare. Taktiež v návode na obsluhu a údržbu rýpadla 322D je výslovne uvedené, že ak to vyžaduje povaha vykonávanej práce, je potrebné nosiť napr. i ochranné okuliare. Nepridelenie ochranných okuliarov, ako i ďalšie vyššie uvedené pochybenia žalobcu ako zamestnávateľa v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci bolo teda nepochybne porušením právnych predpisov, za ktoré žalobca zodpovedá, pričom nepreukázal žiadne dôvody, pre ktoré by sa mohol svojej objektívnej zodpovednosti (celkom alebo sčasti) zbaviť.

Pracovný úraz, ktorý utrpel zamestnanec žalobcu ošetrojúca lekárka (poskytovateľ zdravotnej starostlivosti), posúdila ako ťažkú ujmu na zdraví spočívajúcu v strate alebo podstatnom oslabení funkcie zmyslového ústrojenstva (oka) a vykonanie znaleckého dokazovania, ktorého sa domáhal žalobca v podanej žalobe súd nepovažoval za potrebné.

Pokiaľ ide o výšku uloženej pokuty v sume 33.000 Eur, krajský súd poznamenal, že správny orgán vychádzal z toho, že v dôsledku pracovného úrazu bola zamestnancovi žalobcu spôsobená ťažká ujma na zdraví spočívajúca v podstatnom oslabení funkcie oka, pričom v takom prípade je zákonom stanovená najnižšia suma pokuty 33.000 Eur a v tejto sume bola žalobcovi pokuta i uložená, čo správny orgán prvého stupňa, ako i žalovaný vo svojich rozhodnutiach riadne zdôvodnili.

Podľa názoru krajského súdu ju treba považovať za primeranú vzhľadom k zisteným nedostatkom a takú, ktorá odráža všetky podstatné okolnosti, na ktoré je povinný správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadať, najmä na závažnosť a mieru porušenia povinností žalobcu, ako i závažnosť následkov, ktoré by zo zistených porušení mohli vzniknúť. Takto uložená pokuta spĺňa aj požiadavku preventívneho pôsobenia na žalobcu ako zamestnávateľa na dodržiavanie jeho povinností pri zaistení bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci. Pokutu v nižšej sume nebolo možné žalobcovi uložiť a nemohol tak urobiť ani správny súd v rámci svojho moderačného oprávnenia, pretože pri ťažkej ujme na zdraví je zákonom stanovená spodná hranica pokuty 33.000 Eur a uložiť pokutu v nižšej sume nebolo možné.

Krajský súd záverom vyslovil názor, že záver oboch správnych orgánov, ktorí urobili a vo svojich rozhodnutiach ustálili, zodpovedá zásadám logického myslenia a je v súlade i s hmotnoprávnymi ustanoveniami vyššie citovaných zákonov, a preto sa s nimi súd stotožnil.

Rozsudok krajského súdu napadol žalobca včas podaným odvolaním, v ktorom namietal, že krajský súd v plnom rozsahu akceptoval rozhodnutie žalovaného, tvrdenie žalovaného nijakým spôsobom nepreveril, vo svojom rozhodnutí vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu a v dôsledku toho potom došiel k nesprávnym právnym záverom.

Pre posúdenie, či žalobca splnil zákonnú povinnosť je podľa neho potrebné si uvedomiť, že pracovný úraz sa stal dňa 20.03.2014 s tým, že zamestnanec A. Z. bol u žalobcu ako zamestnávateľa v tom čase v pracovnom pomere na základe dohody o vykonaní práce zo dňa 04.03.2014. Pracovník A. Z. bol však u žalobcu zamestnaný pred tým aj na základe pracovnej zmluvy v období od 14.08.2013 do 15.12.2013. V ďalšom žalobca uviedol:

a) V tomto období sa zamestnanec zúčastnil školenia týkajúceho sa BOZP, naposledy dňa 02.10.2013, kde predmetom školenia okrem iného bol aj bod interné predpisy na zaistenie bezpečnosti ochrany zdravia a súvisiace STN.

b) A. Z. vykonával funkciu strojníka a v súvislosti s týmto mal špeciálny preukaz obsluhy stavebného

stroja, ktorý ho oprávňoval k tomu, aby vykonával obsluhu stavebného stroja. Bol pravidelne školený a Ústav vzdelávania služieb Bratislava by mu takýto preukaz bez toho, že by takéto školenie absolvoval, nevydal.

c) Nie je pravdivé tvrdenie súdu o tom, že A. Z. nebol oboznámený s bezpečnostnými rizikami, čoho dôkazom mal byť výkaz pracovného stroja na výstavbe DI zo dňa 07.03., 08.03., 09.03 a 16.03.2014 podpísaný strojníkom - vodičom Z., v ktorom okrem iného podpísal: „bol som oboznámený s bezpečnostnými rizikami na stavbe, s priebehom trasy VN a uvedomujem si, že musím dodržiavať všetky právne predpisy v oblasti BOZP.“

d) Žalobca uznal, že neurobil osobitný záznam o poskytnutí osobných ochranných pracovných prostriedkov. Napriek tomu neexistencia záznamu automaticky neznamená, že pracovník nemal takéto pomôcky k dispozícii. Z obhliadky na tvári miesta vyplynulo, že v stroji Caterpillar rýpadlo 322D sa v čase kontroly nachádzali bezpečnostné okuliare, ochranné rukavice, chrániče sluchu a reflexná vesta, pričom tieto OOPP, zamestnávateľ štandardne dodáva do všetkých strojov, ktoré používajú jeho zamestnanci, či už pri obsluhu alebo údržbe stroja. To, že v každom stroji sa nachádzajú uvedené OOPP znamená, že zamestnávateľ nespisuje s každým pracovníkom osobitný protokol o odovzdaní a prevzatí týchto prostriedkov. Dôvodom tohto postupu je skutočnosť, že príslušné mechanizmy (stroje) používa viaceró pracovníkov a je jednoduchšie, ak príslušné OOPP sú súčasťou stroja, než aby tieto musel každý pracovník pri striedaní sa na stroji osobitne podpisovať, preberať a o tom robiť špeciálne protokoly.

e) Poprel tvrdenie správneho orgánu prvého stupňa uvedené v protokole zo dňa 05.05.2014, že na samostatné čistenie pásu neboli zamestnávateľom určené pomôcky, resp. pracovné náradie, s ktorým sa tieto práce majú vykonávať. Súčasťou vybavenia rýpadla 322D je okrem iného škrabka v dĺžke 117 cm, ktorá je určená na očistenie pásov, ktorú aj zamestnanec A. Z. používal. Ak by použil iba túto škrabku, tak by nikdy nemohlo dôjsť k poškodeniu zraku a v takomto prípade potom nie je nutné používať ochranné okuliare. Skutočnosť, že zamestnanec A. Z. použil okrem škrabky aj kladivo, ktorým si privodil poškodenie pravého oka, neznamená, že kladivo bolo na túto činnosť určené. Príslušenstvom stroja je okrem iného aj ďalšie náradie, kľúče a podobne, ktoré rovnako ako kladivo nie sú určené na očistenie pásu. Z toho, že zamestnanec A. Z. použil na čistenie pásu kladivo nevyplýva a nemôže vyplývať, že zamestnávateľ s takým spôsobom čistenia súhlasil, že ho toleroval a že bolo zaužívané. V tejto súvislosti uviedol, že v prípade zamestnanca A. Z. išlo o zamestnanca, skúseného pracovníka, ktorý bol nositeľom strojnického preukazu, špeciálneho vodičského preukazu, ktorý absolvoval opakované školenia strojníkov stavebných strojov a opakovane sa zúčastnil príslušných školení, ktoré pojednávajú o pásových vozidlách a preto mal dostatok skúseností s tým, akým spôsobom má čistiť pásy. To, že mu mali byť poskytnúť ochranné okuliare pri čistení stroja zamestnancovi nevyplýva ani z nariadenia vlády SR č.395/2006 Z. z., ani z návodu na obsluhu a údržbu Rýpadla 322 D- Uvedené znamená, že nosenie ochranných okuliarov je viazané na povahu vykonávanej práce, pričom čistenie rýpadla stroja nemožno posudzovať ako prácu, ktorej povaha by vyžadovala použitie ochranných okuliarov. Vzhľadom k tomu, že nečistota z pásov sa má odstraňovať škrabkou, ktorá má dĺžku 117 cm je vylúčené, aby v súvislosti s touto činnosťou došlo k naplneniu nebezpečenstiev tak, ako sú uvedené v hore citovanej prílohe nariadenia vlády.

f) Vzhľadom k tomu, že v predmetnom prípade išlo o zamestnanca, ktorý bol zamestnancom opakovane školeným, išlo o kvalifikovaného zamestnanca, ktorý vlastnil strojnicky preukaz, kde bol opakovane preškolený, zamestnanec si bol vedomý toho, že na očistenie pásov sa používa škrabka a pri používaní škrabky nemôže dôjsť k ohrozeniu očí, vzhľadom na rozmery škrabky a vzhľadom na spôsob, akým sa nečistoty z pásov odstraňujú, potom nie je potrebné, aby zamestnanec používal ochranné okuliare.

g) žalobca poukázal na prípadnú aplikáciu ustanovenie § 196 ods. 2 písm. c/ zákonníka práce, podľa ktorého ak vznikla škoda zamestnancovi preto, že si počínal v rozpore s obvyklým spôsobom správania sa tak, že je zrejmé, že hoci neporušil právne predpisy alebo ostatné predpisy alebo pokyny na zaistenie

bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, alebo osobitné predpisy, konal ľahkomyseľne a musel si pritom byť vzhľadom na svoju kvalifikáciu a skúsenosti vedomý, že si môže privodiť ujmu na zdraví.

Opakovane uviedol, že zamestnanec absolvoval školenia, išlo o skúseného pracovníka, ktorý mal špeciálne preukazy na obsluhu Cat rýpadla 322 D, a preto tento pracovník bol preškolený na osobitné predpisy. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie prípadne, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vráti vec žalovanému správne orgánu na ďalšie konanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril v podaní zo dňa 25.04.2016, v ktorom uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom, ktorý považuje za vecne správny a zákonný.

Žalovaný mal za to, že skutok bol v konaní plne a jednoznačne preukázaný tak, ako to vyplýva z napadnutého rozhodnutia a z predložených písomností a vyjadrení, pričom za podstatnú považoval predovšetkým skutočnosť, že ide o preukázané závažné porušenie povinností žalobcu v oblasti bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci a v príčinnej súvislosti s týmto porušením došlo ku vzniku pracovného úrazu zamestnanca s následkom ťažkej ujmy na zdraví. Žalobca využil možnosť vyjadriť sa a predkladať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení v celom konaní a v podanom odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by konajúcemu súdu neboli známe a mali by rozhodujúci vplyv na posúdenie jeho zodpovednosti. Žalovaný tak trvá na tom, že súd sa dôsledne vysporiadal s argumentáciou žalobcu a túto správne posúdil. Keďže ide o objektívnu zodpovednosť žalobcu, nie je podstatné zavinenie žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny; preto ho po preskúmaní opodstatnenosti odvolacích dôvodov postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 19.04.2017 potom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk) najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t. j. najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým správny rozhodnutím, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať

zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, je otázka správneho zistenia rozhodujúcich skutočností a dostatočného rámca podkladov pre naplnenie zásady materiálnej pravdy v ďalšom procese aplikácie hmotného práva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa vo svojom odôvodnení následne obmedzí iba na doplnenie svojich dopĺňujúcich zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody).

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bolo rozhodnutie krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. OPS/BEZ/2015/2573 O-32/2015 zo dňa 30.03.2015, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil napadnuté rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa č. k. P: 76/2014-R 2014/6/144 zo dňa 02.12.2014 o uložení pokuty žalobcovi vo výške 33 000 Eur podľa ustanovenia § 19 ods. 1 písm. a/ zákona o inšpekcii práce za porušenie povinností stanovených predpismi uvedenými v § 2 ods. 1 písm. a/ bod 3 zákona o inšpekcii práce, a to konkrétne tým, že žalobca porušil ustanovenie § 6 ods. 2 písm. b/ zákona č. 124/2006 Z. z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bezpečnosti“) v nadväznosti na § 6 ods. 2 Nariadenia vlády SR č. 395/2006 Z. z. o minimálnych požiadavkách na poskytovanie a používanie osobných ochranných prostriedkov (ďalej len „nariadenie“) v tom, že nespĺnil povinnosť poskytnúť svojmu zamestnancovi A. Z. na ochranu života a zdravia pri čistení pásu rýpadla CAT 322 kladivom dňa 20.03.2014 potrebné a účinné osobné ochranné pracovné prostriedky - ochranné okuliare, nevedol evidenciu o poskytnutí osobných ochranných pracovných prostriedkov a neoboznámil A. Z. s nebezpečenstvami, pred ktorými ho má používanie osobného ochranného pracovného prostriedku chrániť.

Z obsahu administratívneho spisu odvolací súd zistil, že správny orgán prvého stupňa (Inšpektorát práce Prešov) vykonal v období 03.04.2014 do 05.05.2014 vyšetrovanie príčin vzniku pracovného úrazu s následkom ťažkej ujmy na zdraví A. Z., ku ktorému došlo u žalobcu (ako zamestnávateľa) na stavbe diaľnice „D1 úsek Janovce - Jablonov, II. Úsek“, SO 101. Výsledkom bol Protokol č. IPV-11-37-2.2/P-J2-14, č. úrazu. 013/14-INA/IPV zo dňa 05.05.2014, ktorý obsahoval všetky skutočnosti a nedostatky zistené správnym orgánom prvého stupňa. Protokol bol so žalobcom prerokovaný dňa 05.05.2014. Listom zo dňa 07.10.2014, doručeným žalobcovi dňa 09.10.2014, bolo žalobcovi oznámené začatia správneho konania vo veci uloženia pokuty žalobcovi z dôvodov nedostatkov uvedených v protokole. Výsledkom správneho konania bolo vydanie prvostupňového správneho rozhodnutia č. k. P: 76/2014-R 2014/6/144 zo dňa 02.12.2014 o uložení pokuty žalobcovi vo výške 33 000 Eur za porušenie zákonných povinností (tak ako je uvedené vyššie), čo správny orgán prvého stupňa odôvodnil tým, že žalobca ako zamestnávateľ preukázateľne nespĺnil ustanovenia príslušných právnych predpisov, pretože zamestnancovi A. Z. neposkytol na ochranu života a zdravia pri čistení pásu rýpadla CAT 322 kladivom dňa 20.03.2014 potrebné a účinné osobné ochranné pracovné prostriedky (ochranné okuliare), nevedol evidenciu o poskytnutí osobných ochranných pracovných prostriedkov a neoboznámil A. Z. s

nebezpečenstvami, pred ktorými ho malo používanie osobných ochranných pracovných prostriedkov (ďalej len „OOPP“) chrániť.

O podanom odvolaní rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil dôvodiac, že posúdil predložený spisový materiál vrátane písomností zabezpečených počas výkonu inšpekcie práce, zápisníc o podaní informácií, spísaných s osobami prítomnými na pracovisku, fotodokumentácie zabezpečenej na pracovisku, ako aj ďalších listinných dôkazov a dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán preukázal porušenie povinností tak, ako to uviedol v napadnutom rozhodnutí. Zhodnotil, že uloženú pokutu je možné považovať za dôvodnú, táto má naplniť ako preventívny, tak aj výchovný charakter a je uložená v súlade so zákonom o inšpekcii práce v spojení so správnym poriadkom.

V predmetnej právnej veci bolo úlohou krajského súdu preskúmať zákonnosť správneho rozhodnutia o uložení pokuty podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zákona o inšpekcii práce za správny delikt žalobcu, ktorého sa dopustil tým, že porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu z príslušných právnych predpisov. Krajský súd odvolaním napadnutým rozsudok žalobu na preskúmanie rozhodnutia žalovaného zamietol, nakoľko záver oboch správnych orgánov považoval za súladný so zásadami logického myslenia a s hmotnoprávnymi ustanoveniami.

Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ bod 3 zákona o inšpekcii práce, inšpekcia práce je dozor nad dodržiavaním právnych predpisov a ostatných predpisov na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci vrátane predpisov upravujúcich faktory pracovného prostredia.

Podľa § 19 ods. 1 písm. a/ zákona o inšpekcii práce, inšpektorát práce je oprávnený uložiť pokutu, ak tento zákon neustanovuje inak, zamestnávateľovi za porušenie povinností vyplývajúcich z tohto zákona, z predpisov uvedených v § 2 ods. 1 písm. a) prvom bode až treťom bode, šiestom bode a ôsmom bode alebo za porušenie záväzkov vyplývajúcich z kolektívnych zmlúv až do 100 000 eur, a ak v dôsledku tohto porušenia vznikol pracovný úraz, ktorým bola spôsobená smrť alebo ťažká ujma na zdraví, najmenej 33 000 eur.

Podľa § 6 ods. 2 písm. b/ zákona o bezpečnosti, na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci prostredníctvom osobných ochranných pracovných prostriedkov je zamestnávateľ povinný bezplatne poskytovať zamestnancom, u ktorých to vyžaduje ochrana ich života alebo zdravia, potrebné účinné osobné ochranné pracovné prostriedky a viesť evidenciu o ich poskytnutí.

Podľa § 6 ods. 2 nariadenia, zamestnávateľ je povinný zamestnanca zrozumiteľne oboznámiť s nebezpečenstvami, pred ktorými ho používanie poskytnutého osobného ochranného pracovného prostriedku chráni, a poučiť ho o správnom používaní tohto osobného ochranného pracovného prostriedku a podľa potreby mu poskytnúť aj praktický výcvik.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že odvolanie žalobcu proti rozsudku krajského súdu sa podstatne neodlišovalo od dôvodov podanej žaloby o preskúmanie rozhodnutia žalovaného, s ktorého dôvodmi sa krajský súd v plnom rozsahu vysporiadal a jeho skutkové zistenia aj právne závery považuje odvolací súd za vecne správne.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými zisteniami správnych orgánov ako aj s ich právnym posúdením, v konaní, ani v rozhodnutiach správnych orgánov nezistil porušenie žiadneho z ustanovení správneho poriadku ani iného právneho predpisu. Správne rozhodnutia oboch stupňov obsahujú všetky náležitosti v zmysle § 47 Správneho poriadku, výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, v odôvodnení správne orgány uviedli skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia, akými úvahami boli vedené pri hodnotení dôkazov a ako sa vyrovnali s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Odvolací súd dospel zhodne ako krajský súd k záveru, že správne orgány oboch stupňov postupovali v danej veci v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážili dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležitým spôsobom zistili skutkový stav a aplikáciou relevantných zákonných ustanovení zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver a preto krajský súd nepochybil, keď žalobu žalobcu zamietol.

Odvolací súd zdôrazňuje, že žalobca nevyvrátil žiadnym hodnoverným spôsobom skutočnosti a skutkový stav, ktorý bol zistený správnymi orgánmi, a s ktorými sa stotožnil aj krajský súd, a preto za takýchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného je i podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe riadne a dostatočne zisteného skutkového stavu veci.

Pre odvolací súd bolo v konaní nesporné, že žalobca sa porušenia zákonnej povinnosti dopustil tak, ako to bolo ustálené správnymi orgánmi. Stotožnil sa aj so záverom krajského súdu, že porušenie právnych predpisov zo strany zamestnanca nebolo v konaní preukázané. Preto ak krajský súd dospel k záveru, že skutkový stav veci bol v správnom konaní spoľahlivo zistený a postup ako aj rozhodnutia správnych orgánov v oboch stupňoch považoval za vydané v súlade so zákonom, bolo potrebné rozhodnutie súdu, ktorým zamietol žalobu žalobcu, považovať za správne.

V súvislosti s odvolacími námietkami odvolací súd konštatuje, zhodne so záverom správnych orgánov, ako aj so záverom krajského súdu, že bolo jednoznačne preukázané, že žalobca svojim konaním porušil povinnosti stanovené predpismi uvedenými v § 2 ods. 1 písm. a/ bod 3 zákona o inšpekcii práce, a to konkrétne tým, že žalobca porušil ustanovenie § 6 ods. 2 písm. b/ zákona o bezpečnosti v nadväznosti na § 6 ods. 2 nariadenia.

Neobstojí argument žalobcu, že neexistencia záznamu o poskytnutí OOPP automaticky neznamená, že OOPP neboli zamestnancovi k dispozícii. Súd má za preukázané, že v čase kontroly miesta pracovného úrazu sa v rýpadle CAT 322 nachádzali ochranné okuliare v originálnom balení, čo však samo o sebe neznamená, že sa tam nachádzali aj v čase, keď došlo k pracovnému úrazu, najmä s prihliadnutím na informáciu postihnutého zamestnanca, že mu ochranné okuliare neboli pridelené a nenachádzali sa ani v bagri, rovnako ako aj na informácie poskytnuté dispečerom, ktorý uviedol, že postihnutému zamestnancovi pridelil prilbu a ochrannú vestu, ochranné okuliare mu neposkytol. Odvolací súd mal z uvedeného za preukázané porušenie povinnosti žalobcu v zmysle ustanovenia § 6 ods. 2 nariadenia, keď zamestnancovi neposkytol účinné osobné ochranné pracovné prostriedky. Rovnako zanedbal evidenciu poskytovania OOPP, nakoľko nevedel preukázateľným spôsobom zdokladovať poskytovanie OOPP zamestnancovi. Ďalšie preukázané pochybenie žalobcu spočívalo v absencii poučenia zamestnanca o používaní ochranných prostriedkov s ohľadom na nebezpečenstvo, pred ktorým ho malo používanie OOPP chrániť. Uvedené pochybenie nebolo možné vyvrátiť tvrdením, že v prípade postihnutého zamestnanca šlo o pravidelne školeného pracovníka so špeciálnym preukazom obsluhy stavebného stroja, či predložením dokladu o školení zamestnanca v oblasti interných predpisov na zaistenie bezpečnosti ochrany zdravia vykonaného v rámci predchádzajúceho pracovného pomeru so žalobcom. Bolo povinnosťou žalobcu zabezpečiť školenie zamestnancovi, ktorý pre neho pracoval na základe dohody o vykonávaní práce zo dňa 04.03.2014, v oblasti bezpečnostných rizík a poučiť zamestnanca v zmysle ustanovenia § 6 ods. 2 nariadenia o poskytovaní a používaní OOPP.

Ako správne uviedol žalovaný v danom prípade sa jednalo o preskúmanie zákonitosti rozhodnutia, ktorého predmetom bol správny delikt právnickej osoby. Od ostatných správnych deliktov sa tento delikt odlišuje znakom zodpovednej osoby, ktorou je právnická osoba ako celok, nie teda fyzické osoby - zamestnanci, členovia a pod., ktorých prostredníctvom právnická osoba koná. Nepožaduje sa preukázať zavinenie fyzickej osoby, ktorá za právnickú osobu konala alebo mala konať. Zavinenie teda nie je pojmovým znakom správneho deliktu právnickej osoby. Preukazuje sa len porušenie právnej povinnosti. Ide tu o tzv. objektívnu zodpovednosť, a to zodpovednosť absolútnu.

„Pri preskúmaní zákonitosti rozhodnutia o uložení pokuty za správny delikt podľa § 19 ods. 1 písm. a) zákona č. 125/2006 Z. z. správny súd nemôže prihliadať na námietky žalobcu o zbavení sa objektívnej

zodpovednosti za pracovný úraz s odkazom na ustanovenie § 196 Zákonníka práce.“ (Rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1 Sžo 130/2008)

Odvolací súd v zmysle uvedeného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na námietku žalobcu o zbavení sa objektívnej zodpovednosti za pracovný úraz s poukazom na § 196 ods. 2 Zákonníka práce neprihliadol z dôvodu, že predmetom konania v danej veci nie je zodpovednosť za škodu spôsobenú pracovným úrazom, ale preskúmanie zákonnosti správneho rozhodnutia o uložení pokuty za správny delikt, pri ktorom je podstatné zistenie protiprávneho konania alebo stavu. V tejto veci bolo zistené, že minimálne v čase pracovného úrazu s následkom ťažkej ujmy na zdraví zamestnanca žalobca neposkytol zamestnancovi účinné OOPP; neoboznámil zamestnanca s nebezpečenstvami, pred ktorými ho má používanie OOPP chrániť; nevedol evidenciu o poskytovaní OOPP; zamestnancovi nebol vydaný pokyn na vykonanie práce bezpečným pracovným postupom a neurčilo sa mu nariadenie, ktoré má použiť; čo predstavuje porušenie povinností žalobcu ako zamestnávateľa. V konaní o preskúmanie zákonnosti napadnutého správneho rozhodnutia preto nemožno aplikovať ani ustanovenia § 196 ods. 2 Zákonníka práce o čiastočnom zbavení sa objektívnej zodpovednosti zamestnávateľa za škodu spôsobenú pracovným úrazom; toto ustanovenie sa použije v občianskoprávnom konaní o zodpovednosti zamestnávateľa za škodu vzniknutú pri pracovnom úraze. V predmetnej veci však zisťovanie zákonných podmienok rozhodujúcich pre posúdenie zavinenia pre účely zistenia nároku na náhradu škody zo vzťahu medzi zamestnancom a zamestnávateľom nebolo právne relevantné, pretože postup a rozhodnutie žalovaného o uložení pokuty za správny delikt bol odôvodnený porušením, resp. nespĺnením povinností vyplývajúcich pre žalobcu ako zamestnávateľa z vyššie citovaných predpisov, pričom treba zdôrazniť, že ide o zodpovednosť objektívnu, ktorá vzniká bez ohľadu na zavinenie žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež dospel k totožnému záveru ako krajský súd, že pokuta bola žalobcovi uložená dôvodne, pretože žalobca porušil povinnosti stanovené predpismi uvedenými v § 2 ods. 1 písm. a/ bod 3 zákona o inšpekcii práce, a to porušením ustanovenie § 6 ods. 2 písm. b/ zákona o bezpečnosti v nadväznosti na § 6 ods. 2 nariadenia konaním podrobne špecifikovaným v prvostupňovom rozhodnutí. Na základe skutkových okolností bolo preukázané, že poškodený zamestnanec utrpel závažný pracovný úraz s následkom ťažkej ujmy na zdraví pri vykonávaní čistenia pásu rýpadla CAT 322, pričom žalobca neposkytol zamestnancovi OOPP, nezabezpečil poučenie zamestnanca o používaní OOPP a ochrane, ktorú poskytujú pred prípadnými nebezpečenstvami, pričom ani riadne nevedol evidenciu o poskytnutých OOPP. Odvolací súd zdôrazňuje, že sa jedná o najnižšiu sankciu, akú bol správny orgán prvého stupňa oprávnený žalobcovi uložiť vzhľadom k tomu, že pracovným úrazom bola zamestnancovi spôsobená ťažká ujma na zdraví.

V súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu tak odvolací súd konštatuje, že tieto vo svetle vyššie uvedeného, nepovažoval za dôvodné, nakoľko žalobca neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutí a postupov vyvrátili, a teda neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmajúc napadnutý rozsudok prvostupňového súdu ako i obsah súdneho a administratívneho spisu v rozsahu odvolania, ktorým žalobca namietal nezákonnosť napadnutého rozhodnutia konštatuje, že argumentácia žalobcu nie je spôsobilá vyvrátiť dôvody, na základe ktorých krajský súd zamietol jeho žalobu. Krajský súd sa v odôvodnení rozsudku podrobným spôsobom vysporiadal so žalobnými námietkami, a to citáciou dotknutých právnych noriem ako aj ich logickým výkladom a správnym aplikovaním na prejednávany prípad.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovel a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov

odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému zákon priznanie trov konania neumožňuje.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.